

[Stinus.]

det på andre områder synes at være vanskeligt at fastholde det snævre nordiske samarbejde.

Som det omtales i udenrigsøkonomiministerens skriftlige fremsættelse, har tanken om en nordisk investeringsbank tidligere været fremme i forbindelse med planer om et nært økonomisk samarbejde mellem de nordiske lande, et samarbejde, som vi også fra radikal side beklager ikke blev realiseret.

Så meget desto mere grund er der til at glæde sig over, at tanken om Den nordiske Investeringsbank bliver taget op igen og nu ser ud til at kunne blive en realitet. Vi påskønner den hurtighed, hvormed regeringerne i de nordiske lande, heriblandt den danske regering, har handlet i denne sag. Det er også vort håb, at banken vil kunne begynde sin virksomhed omkring den 1. juli i år.

Vi vil også gerne give udtryk for tilfredshed med den måde, hvorpå Nordisk Råd har været inddraget i planerne.

Af det, jeg indtil nu har sagt, fremgår det, at det radikale venstre ikke deler den opfattelse, som er kommet til udtryk fra visse sider om, at banken skulle være overflødig. Tværtimod mener vi, at de investeringsopgaver, som de nordiske lande på flere områder står over for, gør oprettelsen af en nordisk investeringsbank overordentlig ønskværdig netop nu.

Der kan være grund til at understrege, at banken skal drives på bankmæssige vilkår, men jeg vil dog ved denne lejlighed først og fremmest fremhæve bankens nordiske sigtemål og de muligheder for en videreudvikling af det nordiske industrielle samarbejde, der her åbnes.

Vi deler udenrigsøkonomiministerens opfattelse af, at Den nordiske Investeringsbank vil kunne stimulere interessen for fælles nordiske investeringer og for samarbejde på eksportområdet, og et sådant snævert praktisk nordisk samarbejde hilser det radikale venstre velkommen.

Det radikale venstre er tilfreds med, at ministerrådet har imødekommet forskellige ønsker fra Nordisk Råd. I det hele taget glæder vi os over Nordisk Råds betydningsfulde placering i forholdet til banken, det være sig i kontrolkomiteen eller i forbindelse med principielle ændringer i bankens ved-

tægter. Bestemmelsen om, at nordisk ministerråd rapporterer til Nordisk Råd om bankens årsrapport og regnskab, finder vi også tilfredsstillende.

I den forbindelse vil jeg også gerne understrege betydningen af bestemmelsen om, at bankens ledelse og ministerrådets sekretariater ifølge ministerrådets kommentarer til bestemmelserne i aftalen og vedtægterne skal holde hinanden informeret i spørgsmål af betydning for det nordiske samarbejdes udvikling. Dette skulle sikre, at ingen mulighed for udvidelse af det nordiske samarbejde overses eller forsømmes, hvilket for det radikale venstre er noget meget væsentligt.

Vi deler regeringens opfattelse af, at det vil være rimeligt at imødekomme Finlands ønske om placering af banken i Helsingfors.

Idet jeg endnu en gang udtrykker tillid til betydningen for en styrkelse af det nordiske samarbejde af etableringen af Den nordiske Investeringsbank, giver jeg på det radikale venstres vegne tilslutning til ratifikation af aftalen.

Stetter (KF):

Ministeren siger i fremsættelsestalen, at regeringen blot kunne have undertegnet aftalen om en nordisk investeringsbank og derefter have lagt aftalen frem til godkendelse her i folketinget. Ja, sådan kunne ministeren have disponeret, men så havde han næppe fået aftalen godkendt i dette ting med dets solide borgerlige flertal. Og her er sagens kerne.

Kan det virkelig tænkes, at folketingets flertal agter at gå ind for etablering af en politisk finansieret og styret statsbank? Forslaget er et afgørende brud med et hidtil fastslået princip om, at staten ikke skal engagere sig i eller drive egentlig bankmæssig virksomhed. Vi har i forvejen effektive realkreditinstitutter, og vi har finansieringsinstitutter. Vi har et varieret og geografisk dækkende antal pengeinstitutter og filialer.

Den konservative gruppe mener, at statsbanken er aldeles overflødig, og vi frygter, at den vil blive en bureaukratisk overbygning på allerede eksisterende lånemuligheder.

Vi betragter forslaget som et socialistisk og dermed centralistisk præget fremstød. Statsbankens ledelse skal udpeges af de 5